

Dordrecht, Juni 2020

Lieve mensen,

Dinsdag 30 juni is mijn laatste werkdag als huisarts bij Huisartsenpraktijk het Oranjepark.

Ik ga, na bijna 34 jaar gewerkt te hebben als huisarts, met pensioen en hoop te gaan genieten van vrije tijd, niets moeten en samen zijn met mijn familie en vrienden.

Ik draag de praktijk over aan een voor u inmiddels vertrouwde dokter, dokter Samir Mujanovic.

Hij zal samen gaan werken met dokter Suzanne Schreuder die u wellicht nog kent van vroeger.

Al heel jong wist ik wat ik wilde worden, huisarts, net zoals mijn vader.

Hij was huisarts in Elsloo in Zuid Limburg, praktijk aan huis, met apotheek.

Een bevlogen man die mij inspireerde om ook dokter te worden.

Na de middelbare school, uitgeloot, kwam ik in Gent (België) terecht. Ik haalde daar mijn kandidaats en studeerde verder in Leiden, alwaar ik ook de huisartsenopleiding deed.

In Gent leerde ik mijn man Kees kennen en toen hij, na zijn opleiding tot gynaecoloog, de praktijk van zijn vader in Dordrecht overnam, ging ik met hem mee naar Dordrecht.

In 1998, na een aantal waarnemingen en een samenwerking met een collega die helaas mis liep, ben ik gestart met mijn eigen praktijk, aan huis, op de Dubbeldamseweg.

De praktijk is van klein bedrijf met 2 mensen intussen uitgegroeid naar een praktijk met 8 werknemers: een enthousiast team van assistenten en praktijkondersteuners en 2 dokters.

Het huisartsenvak is veranderd: de marktwerking, de invloed van de zorgverzekeraar, we hebben taken van de specialist over genomen. Patiënten in het ziekenhuis opzoeken of beschuit met muisjes komen eten lukt helaas meestal niet meer. Maar een ding is gebleven en dat is nog steeds de kern van het vak: het contact met u. Dat is voor mij altijd het belangrijkste gebleven.

U heeft mij als huisarts al die jaren mee laten kijken in uw leven. Dat vind ik heel bijzonder. Op de meest kwetsbare momenten heeft u mij laten zien wat uw zorgen en angsten waren, hoe snel je lichaam of geest je zomaar in de steek kan laten, hoe de dood langzaam of soms razendsnel dichterbij komt. Ik heb naar u geluisterd, samen met u gelachen, uw verdriet meegevoeld en soms uw tranen gedeeld.

Ik dank u voor het vertrouwen dat u in mij heeft gehad en dat ik een deel van uw leven uw huisarts mocht zijn.

Helaas is er in deze rare "coronatijd" nu geen gelegenheid voor een afscheid. U houdt dit van mij tegoe als we elkaar weer de hand kunnen schudden of omhelzen.

Ik wens u alle goeds, liefde en vooral gezondheid toe voor u en uw geliefden.

Hopelijk tot ziens bij een echt afscheid in de nabije toekomst.

Yvonne Hogewoning-van der Harten

